

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

“Επτασφράγιστο μυστικό θα παραμείνει το σχέδιο της Ε.Ε. για την περίπτωση ενός Grexit.”

Επτασφράγιστο μυστικό θα παραμείνει το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την περίπτωση ενός Grexit. Αυτό προκύπτει από την απάντηση του επιτρόπου Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Πιερ Μοσκοβισί, προς την Άννα Διαμαντοπούλου, πρόεδρο του ΔΙΚΤΥΟΥ, που είχε απευθύνει σχετικό αίτημα προς τον Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, μετά τις πρόσφατες δηλώσεις του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, Νίκου Ξυδάκη, περί Grexit.

Το σχέδιο για την περίπτωση εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη φέρεται να κρατάει κρυμμένο στο γραφείο του ο πρόεδρος της Κομισιόν, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ.

Σύμφωνα με όσα αναφέρει η «Καθημερινή της Κυριακής», στη απάντησή του, ο Πιερ Μοσκοβισί παραδέχεται την ύπαρξη του σχεδίου, πλην όμως αρνείται να το δημοσιοποιήσει, υποστηρίζοντας ότι αυτό θα έθετε σε κίνδυνο τη σταθερότητα στην Ελλάδα και θα προκαλούσε τριγμούς στην Ευρωζώνη.

«Το αίτημά σας περισσότερο μπορεί να προκαλέσει προβλήματα, παρά να βοηθήσει», είναι το διά ταύτα της απάντησης του Ευρωπαίου επιτρόπου προς την πρόεδρο του ΔΙΚΤΥΟΥ για τη μεταρρύθμιση στην Ελλάδα και την Ευρώπη, που είχε ζητήσει με επιστολή της προς τον πρόεδρο της Κομισιόν στις 29 Ιανουαρίου τη δημοσιοποίηση του σχεδίου που είχε εκπονήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το καλοκαίρι του 2015 για την αντιμετώπιση των συνεπειών μιας πιθανής εξόδου της Ελλάδας από την ευρωζώνη.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η «Καθημερινή», ο Ευρωπαίος επίτροπος «υπονοεί ότι οι συνέπειες ενός Grexit είναι τόσο τρομακτικές που δεν πρέπει να δημοσιοποιηθούν για λόγους δημοσίου συμφέροντος, επιβεβαιώνοντας στην πραγματικότητα ότι μια έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα επέφερε ανυπολόγιστες συνέπειες όχι μόνο για τη χώρα, αλλά και για το σύνολο του οικοδομήματος του κοινού νομίσματος».

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, μέρη του σχεδίου προέβλεπαν σχέδια ασφάλειας των συνόρων, πακέτο ανθρωπιστικής βοήθειας και σχέδιο εκκένωσης των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα εγκλωβίζονταν.

Ο μυθικός ήρωας Οδυσσέας & Το θολό μέλλον της ευρωζώνης

«Ο Έλληνας μυθικός ήρωας ήταν σε θέση να εκχωρήσει την κυριαρχία και την ελευθερία να αποφασίζει, τουλάχιστον προσωρινά, αντίθετα οι χώρες της ευρωζώνης είναι ανίκανες να αυτοδεσμευτούν. Δεν θέλουν να εκχωρήσουν αρμοδιότητες σε τόσο σημαντικούς τομείς, όπως ο δημοσιονομικός και οικονομικός, με το επιχείρημα ότι είναι κυρίαρχες δημοκρατίες και αρκούνται μόνο σε υποσχέσεις και αυτοδεσμεύσεις ότι θα περιορίσουν τα χρέη, που όμως στη συνέχεια δεν κάνουν...»

Η ανικανότητα αυτοδέσμευσης είναι το κεντρικό πρόβλημα της ευρωζώνης», γράφουν σε κοινό τους άρθρο για την κρίση στην ευρωζώνη ο επικεφαλής του Ινστιτούτου IFO του Μονάχου καθηγητή Κλέμενς Φουστ και ο διευθυντής του Ινστιτούτου Οικονομικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου στο Μίνστερ Γιοχάνες Μπέκερ στην Suddeutsche Zeitung του Σαββάτου.

Οι δύο επιστήμονες ανατρέχουν στα μέλη της ΕΕ που αντιμετωπίζουν πρόβλημα, με πρώτη την Ελλάδα: «Η Ελλάδα επανήλθε στην ημερήσια διάταξη και μαζί της η ευρωκρίση. Υπάρχει δυσκολία στις διαπραγματεύσεις για το τρίτο πακέτο του Ιουλίου του 2015, γιατί η Αθήνα εφαρμόζει μη ικανοποιητικά τις δεσμεύσεις της. Επί πλέον, το ΔΝΤ απειλεί με έξοδο, γιατί το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, κάτι που υπό τη γερμανική οπτική γωνία θέτει όλο το πρόγραμμα σε αμφισβήτηση», όπως σημειώνουν.

Οι δύο συγγραφείς αναφέρονται επί τροχάδην και στα προβλήματα άλλων χωρών, όπως της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, αλλά κυρίως της Πορτογαλίας

Όμως οι χώρες που τους προκαλούν τις μεγαλύτερες ανησυχίες είναι δύο από τις τρεις μεγαλύτερες της ΕΕ, η Γαλλία και η Ιταλία με το τεράστιο χρέος και τις κυβερνήσεις τους να μην είναι διατεθειμένες να κάνουν κάτι για να το αλλάξουν. Εκτός αυτού, όπως επισημαίνουν, καταγράφεται όξυνση στον διάλογο μεταξύ των κρατών-μελών. «Ο Βορράς κατηγορεί τον Νότο για κόπωση στις μεταρρυθμίσεις, ο Νότος κατηγορεί τη Γερμανία για εμμονή στη μείωση των χρεών και οι χρηματαγορές γίνονται πιο νευρικές. Γίνεται σαφές ότι η κρίση δεν έχει ξεπεραστεί».

Λαγκάρντ: Ο Αλέξης Τσίπρας μού ζήτησε να δεσμευθούμε δίπλα στην Ελλάδα

Στην ανάγκη αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους και στην προσπάθεια που κάνει, προκειμένου να πείσει επ' αυτού τους Ευρωπαίους ηγέτες, αναφέρεται σήμερα η επικεφαλής του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ, με συνέντευξή της στην εφημερίδα «Λε Παριζιέν».

Απαντώντας σε ερώτημα σχετικά με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, και τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, η κ. Λαγκάρντ, δηλώνει: «Για να δεσμευθούμε δίπλα στην Ελλάδα -πράγμα που μου έχει ζητήσει ο Έλληνας πρωθυπουργός- εκτός από τις μεταρρυθμίσεις, θα πρέπει να είναι βιώσιμο το χρέος της χώρας. Τούτο απαιτεί μια αναδιάρθρωση, που θα μπορούσε να γίνει με διάφορες ενέργειες όπως, με σημαντική επιμήκυνση των αποπληρωμών, ή με πολύ χαμηλά τα ανώτατα όρια των επιτοκίων».

Αναφορικά με ποιον τρόπο θα μπορέσουν να πεισθούν οι πιστωτές, η διευθύντρια του ΔΝΤ, εξηγεί: «Παίρνουμε το ραβδί του προσκυνητή και περιοδεύουμε, εξηγώντας και ξαναεξηγώντας και ξαναεξηγώντας. Αυτό προσπαθώ να κάνω» υπογράμμισε.

Στο ερώτημα κατά πόσο το Brexit αποτελεί ζωτικό κίνδυνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση η κ. Λαγκάρντ εκτιμά: «Η Μεγάλη Βρετανία εκπροσωπεί περίπου το 13% των εξαγωγών της ευρωζώνης, για τις οποίες ξαφνικά θα τεθούν ερωτήματα, χωρίς να ξέρουμε για την ώρα με ποιον τρόπο θα αντιμετωπισθούν. Έχουμε, επίσης, τους δεσμούς στον χρηματοπιστωτικό τομέα, και στο θέμα των "διαβατηρίων" για τις τράπεζες που έχουν εγκατασταθεί στη Μ. Βρετανία. Πιστεύω ότι θα υπάρξουν συνέπειες που δεν μπορούμε ακόμα να μετρήσουμε».

Η επικεφαλής του ΔΝΤ αρνήθηκε να σχολιάσει την «επικινδυνότητα» ή μη του Ντόναλντ Τραμπ. «Περιμένω γραπτά κείμενα και ακόμα δεν έχω τίποτα δει. Δεν θέλω να αντιδρώ σε τουϊτ ή άλλα σλόγκαν» υπογραμμίζει και προσθέτει: «Το σίγουρο είναι ότι θεωρούμε απολύτως απαραίτητη μια χρηστή δημοσιονομική ρύθμιση, έναν ισχυρό οικονομικό κανονισμό (une réglementation financière solide) και επ' αυτού το ΔΝΤ θα επαγρυπνεί» τόνισε.

Σχετικά με την προεκλογική εκστρατεία στη Γαλλία, εκτιμά ότι η εκλογή του Μαΐου για την προεδρία της χώρας, θα παίξει αποφασιστικό ρόλο, όποιο και εάν είναι το αποτέλεσμα, διότι «ή θα έχουμε μια ενδυνάμωση του γαλλο-γερμανικού ρόλου, ή μια άλλη κατάσταση, αυτή της εξόδου από το ευρώ, την οποία προτείνουν ορισμένοι υποψήφιοι, με βαριές συνέπειες όχι μόνο για τη Γαλλία, αλλά για ολόκληρη την ΕΕ. Μια τέτοια περίπτωση θα άνοιγε βραχυπρόθεσμα μια περίοδο μεγάλης ανασφάλειας, ανισορροπίας και φτωχοποίησης της Γαλλίας».

FT: Γερμανία – Η απομονωμένη δύναμη της Ευρώπης

Η Αγγελα Μέρκελ έχει χαρακτηρίσει την ιδέα ότι είναι ο ουσιαστικός ηγέτης του δυτικού κόσμου «παράλογη». Το άγχος της είναι δικαιολογημένο. Η σύγχρονη Γερμανία δεν έχει όρεξη να ηγείται της Δύσης και δεν είναι αρκετά ισχυρή για να αντέξει αυτό το φορτίο.

Οι μη ρεαλιστικές προσδοκίες δεν αποτελούν όμως τον μόνο λόγο για το άγχος της Γερμανίας. Αν η Μέρκελ κοιτάξει έξω από το γυάλινο κουτί του γραφείου της στο Βερολίνο, θα δει προβλήματα παντού. Στα ανατολικά, υπάρχουν οι όλο και πιο αυταρχικές και γερμανοφοβικές κυβερνήσεις της Πολωνίας και της Ουγγαρίας, και ακόμη ανατολικότερα η εχθρική Ρωσία. Στα δυτικά, υπάρχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες του Τραμπ. Στα βόρεια, το Ηνωμένο Βασίλειο του Brexit. Και στα νότια, η Ιταλία και η Ελλάδα, που κατηγορούν όλο και συχνότερα τη Γερμανία για τα οικονομικά τους προβλήματα.

Η Γερμανία βρίσκεται έτσι αντιμέτωπη με έναν παλιό εφιάλτη: να αποτελεί μια μεγάλη, απομονωμένη δύναμη στο κέντρο της Ευρώπης. Η ειρωνεία είναι πως η μοναξιά της Γερμανίας δεν έχει να κάνει με την κακή της συμπεριφορά. Αυτό που αλλάζει γρήγορα είναι ο κόσμος γύρω της, καθώς ο λαϊκισμός και ο εθνικισμός δυναμώνουν τόσο στην Ευρώπη όσο και στις ΗΠΑ.

Πολλά μπορεί βέβαια να καταλογίσει κανείς στην κυβέρνηση της Μέρκελ για τον χειρισμό της κρίσης του ευρώ και του προσφυγικού. Κανείς όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει την αφοσίωση της σύγχρονης Γερμανίας στις φιλελεύθερες αξίες στο εσωτερικό, και στον διεθνισμό στο εξωτερικό.

Το πρόβλημα είναι ότι η αφοσίωση σε αυτές τις αξίες αποτελεί στη Δύση μάλλον την εξαίρεση παρά τον κανόνα. Ένας αμερικανός αξιωματούχος, επιστρέφοντας από την πρόσφατη διάσκεψη για την ασφάλεια στο Μόναχο, μου εξέφρασε τη χαρά του που είχε βρεθεί ξανά σε μια κανονική χώρα. Η γερμανική κανονικότητα όμως είναι τώρα αντικανονική.

Ο κίνδυνος και η ιδιαιτερότητα της θέσης της Γερμανίας αναδεικνύονται ακόμη περισσότερο αν συγκριθούν με την κατάσταση που αντιμετώπιζε στα μέσα του 2008, λίγο πριν από το ξέσπασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Το καλοκαίρι εκείνο, ένας χαρισματικός και ιδεαλιστής υποψήφιος για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών, ονόματι Μπάρακ Ομπάμα, επισκέφθηκε το Βερολίνο και μίλησε σε ένα τεράστιο και ενθουσιώδες πλήθος.

Στη Μόσχα, ένας πιο φιλοδυτικός πρόεδρος, ο Ντμίτρι Μεντβέντεφ, διαδεχόταν τον Βλαντίμιρ Πούτιν. Με την προς ανατολάς διεύρυνση της ΕΕ να έχει πρόσφατα ολοκληρωθεί, η Γερμανία περιβαλλόταν από φιλικές δημοκρατίες. Το ευρώ φαινόταν να λειτουργεί καλά και οι χώρες της νότιας Ευρώπης μοιράζονταν τον ενθουσιασμό της Γερμανίας για την ΕΕ. Τόσο η Βρετανία όσο και η Γαλλία είχαν φιλοευρωπαϊκές κεντρικές κυβερνήσεις.

Λιγότερο από δέκα χρόνια μετά, όλα έχουν αλλάξει ριζικά. Για τη Γερμανία, οι πιο ανησυχητικές εξελίξεις είναι αυτές που σημειώνονται κοντά στα σύνορά της. Η ΕΕ υποτίθεται ότι αποτελεί την ύστατη εγγύηση για να μην επιστρέψει η γερμανική απομόνωση. Αλλά η Βρετανία ψήφισε να φύγει. Το αποτέλεσμα του Brexit είναι ότι η ΕΕ χάνει μια χώρα που έπαιζε πάντα αποφασιστικό ρόλο στην ισορροπία δυνάμεων στην Ευρώπη. Δημιουργείται επίσης ένα προηγούμενο και για μελλοντικές αποχωρήσεις. Είναι πλέον σαφές ότι η ΕΕ μπορεί να διαλυθεί.

Εξίσου ανησυχητικό για τη Γερμανία είναι ότι κάποιες άλλες χώρες μπορεί να παραμείνουν στην ΕΕ χωρίς να σέβονται τις θεμελιώδεις αξίες της και τους οικονομικούς της κανόνες. Η συρρίκνωση της δημοκρατίας στην Πολωνία και την Ουγγαρία – μαζί με την αναβίωση του εθνικισμού – ανησυχεί την κυβέρνηση Μέρκελ γιατί δεν υπάρχει θεραπεία.

Τις επόμενες εβδομάδες και μήνες, τα λαϊκιστικά και εθνικιστικά κόμματα θα σημειώσουν καλές επιδόσεις στις ολλανδικές και τις γαλλικές εκλογές. Αν η Μαρίν Λεπέν εκλεγεί πρόεδρος της Γαλλίας, πολλοί στο Βερολίνο πιστεύουν ότι η ΕΕ θα καταρρεύσει.

Την ίδια στιγμή, στην Ιταλία, το φιλοευρωπαϊκό κέντρο συρρικνώνεται υπό το βάρος της κρίσης. Το λαϊκιστικό και ευρωσκεπτικιστικό Κίνημα των Πέντε Αστέρων μπορεί να αναλάβει την εξουσία μέσα στο επόμενο 12μηνο. Και η κρίση στην Ελλάδα μπορεί να επιστρέψει.

Το Βερολίνο ανησυχεί και για τις εξελίξεις στη Μόσχα και την Ουάσινγκτον. Η Γερμανία ηγήθηκε της ευρωπαϊκής αντίδρασης στην παράνομη προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία. Το τίμημα όμως ήταν η απότομη επιδείνωση των σχέσεων ανάμεσα στη Γερμανία και τη Ρωσία, κάτι που ασκεί μεγάλη ψυχολογική πίεση στο Βερολίνο.

Σε όλο τον Ψυχρό Πόλεμο, η Γερμανία μπορούσε τουλάχιστον να αντλεί υποστήριξη από τις ΗΠΑ. Αλλά στην εποχή του Τραμπ κάτι τέτοιο δεν είναι πλέον δεδομένο. Η γερμανική ηγεσία επενδύει τώρα στη νίκη του Εμανουέλ Μακρόν στη Γαλλία. Σε περίπτωση, αντίθετα, νίκης της Λεπέν, η απομόνωση της Γερμανίας θα είναι ολοκληρωτική.

Πηγή: Financial Times

Προ των πυλών η Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων

Οι ευρωπαίοι ηγέτες προετοιμάζουν κοινή δήλωση για τον επικείμενο εορτασμό των 60 χρόνων της ΕΕ, κάνοντας έμμεση αναφορά σε διαφορετικές ταχύτητες ως προς την εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Σε βαρύ κλίμα μετά τα όσα μεσολάβησαν χθες με την ανανέωση της θητείας του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ πραγματοποιείται σήμερα στις Βρυξέλλες η συζήτηση των Ευρωπαίων ηγετών για το μέλλον της Ευρώπης.

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες καλούνται να συμφωνήσουν στο σχέδιο της δήλωσης που έχει ετοιμαστεί, η οποία θα λάβει τη μορφή διακήρυξης για το μέλλον της Ευρώπης και θα δημοσιοποιηθεί στις 25 Μαρτίου στη Ρώμη στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τον εορτασμό των 60 χρόνων από την ίδρυση της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο σχέδιο της δήλωσης γίνεται έμμεση αλλά σαφέστατη αναφορά στην Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων, δηλαδή στο δικαίωμα ορισμένων χωρών να προχωρούν μπροστά σε ορισμένους τομείς εάν κάποιος άλλος δεν θέλουν να ακολουθήσουν.

Στις προκλήσεις που θα κληθεί η Ευρώπη να απαντήσει μέσα στην επόμενη δεκαετία αναφέρονται η ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης της ΕΕ, η εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η ενίσχυση της συνεργασίας σε θέματα ασφάλειας και άμυνας, η ενδυνάμωση των ευρωπαϊκών κοινωνιών αλλά και η τιθάσευση της παγκοσμιοποίησης. Σε σχέση με την ασφάλεια σημειώνεται ότι η ΕΕ πρέπει να είναι έτοιμη να αναλάβει περισσότερες ευθύνες, παραμένοντας προσηλωμένη στην ενίσχυση της κοινής ασφάλειας και άμυνας.

Πέντε σενάρια για την ΕΕ του μέλλοντος

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει στο μεταξύ υποβάλει στα κράτη μέλη μια Λευκή Βίβλο, στην οποία περιλαμβάνονται πέντε σενάρια για την αυριανή ΕΕ, ενώ τα κράτη μέλη καλούνται να επιλέξουν ένα από αυτά ή κάποιο συνδυασμό. Η συντριπτική πλειοψηφία, μεταξύ των οποίων και τα τέσσερα μεγαλύτερα κράτη-μέλη της ΕΕ, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία, τάσσονται υπέρ της Ευρώπης των πολλών ταχυτήτων.

Σοβαρότατες επιφυλάξεις εκφράζουν οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, κυρίως οι τέσσερις του Βίσεγκραντ δηλαδή η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Τσεχία και η Σλοβακία, οι οποίες δεν θέλουν να ακολουθήσουν την επιλογή της βαθύτερης ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης αλλά επίσης δεν θέλουν να αφήσουν και τους άλλους να προχωρήσουν μόνοι τους, φοβούμενες ενδεχόμενη απομόνωσή τους στο μέλλον.

Τέλος η χθεσινή παράκαμψη της Πολωνίας στην ανανέωση της θητείας του κ. Τουσκ έχει επιδεινώσει ακόμη περισσότερο τις σχέσεις της Βαρσοβίας με την ΕΕ και αυτό φάνηκε και στη σημερινή συζήτηση.

Deutsche Welle

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

S&P 500: This is the longest stretch of trading days without a 1% decline for the S&P 500 since Dec. 18, 1995

S&P 500 index

Streak ending	1% decline	Days
Nov. 21, 1963	-1.30	185
March 1, 1966	-1.27	155
June 8, 1954	-2.24	143
June 4, 1964	-1.03	132
March 24, 1961	-2.08	124
June 5, 1950	-1.01	118
July 29, 1957	-1.09	116
May 18, 1995	-1.42	111
Dec. 18, 1995	-1.55	106
Nov. 1, 1967	-1.27	105
May 14, 1958	-1.15	103
March 9, 2017	?	102
Nov. 3, 1993	-1.16	96
Nov. 27, 2006	-1.36	95
March 8, 1945	-1.81	93